

at disse Telegrafstationers Bestyrelse ogsaa i Fremtiden skal beregnes godtgjort efter de samme Regler som hidtil, altsaa paa samme Maade og efter samme Skala, som de nu bestaaende Godtgjørelser. Det er imidlertid ikke Flertallets Mening, idet man mener, at der ogsaa her maa kunne finde en Nedgang Sted i den Sum, der bevilges til disse Bestyrere.

Seg kommer da til Vædringsforslaget vedrørende den gennemgaaende Trafik. Dette er, som ærede Medlemmer ville se, kun en Normalsum, 1000 Kr., der her er stillet op, medens Forslaget gaar ud paa at opfordre Ministeren til at realisere de Trafikforbedringer, som Thinget nu paa tredie Aar har opfordret ham til at gjøre Alvor af, og som Thinget jo allerede i Fjor har vedtaget skalde foretages. Det Spørgsmaal, der her ligger for, er jo da navnlig Kjøbet af den Stump Faltstebane, der ikke tilhører Staten, og dernæst en Tilveiebringelse af bedre Togforbindelser mellem Thydskland og Danmark, altsaa hele Forbindelsen Gjedser — Kjøbenhavn, og eventuelt Dampfærge i Stedet for de nuværende flette thydste Dampskibe, som det jo da ogsaa forhaabentlig vil være muligt at faae afløst af gode danske Færger. Den Betydning, dette vil faae for vor Handel derved, at det muliggjør ikke blot en hurtig og hyppig Forbindelse, men ogsaa, hvis man kommer til Dampfærge, at undgaa de for Handelstrafikken saa overordentlig uheldige Omladninger, er jo en Ting, der tilstrækkelig er gjort opmærksom paa her i Thinget, og som heller Ingen bestrider. Spørgsmaalet om Overtagelsen af Gjedserbanen er jo i Grunden et rent Posterings-spørgsmaal, da denne Bane jo saaledes som Forholdene ere, støttes af Staten ved en Rentegaranti, som for Resten er af tvivlsom Lovlighed. Naar denne Bane overtages af Staten og drives sammen med de øvrige Statsbaner, maa den paa Grund af den Betydning, denne Rute nødvendig maa faae som Følge af dens Værdi for Samferdsjelen med hele det store Fastland syd for os, antages at blive en rentabel Bane for Staten, og Anbringelsen af den Sum, det her dreier sig om, omtrent en 3—4 Millioner af Statens Reservecfond eller Kassebeholdning, vil jo ikke være mindre, men tværtimod mere fordelagtig end disse tilsvarende Summers nuværende Anbringelse i mere eller mindre gode Papirer. Naar man har mødt Modstand, veed jeg, at Modstanden er begrundet i, at man ikke ønsker at stride til dette Indkjøb af Gjedserbanen allerede nu, men vil afvente den Frist til en Gang i Halvfemsjerne, som er givet til Banens Ind-

løsning, navnlig fordi man da mener at kunne komme billigere til en Del af de til Banen hørende Garantifondsaktier, men hele denne Betragtning har Udvalgets Flertal for sit Vedkommede ikke kunnet dele, eftersom det er vor Overbevisning, at Staten har det i sin Magt ved at bruge de Midler, der staa til dens Raadighed, i Forhandlingen med det lolland-falsterste Jernbaneselskab, at faae denne Afløsning tilveiebragt paa fuldstændig rimelige og billige Betingelser allerede nu, og jo hurtigere det kan ske, des bedre vil det være for Statens Drift af denne Bane. At Spørgsmaalet om Kjøbet af den lollandste Bane skalde staa i Forbindelse dermed, erkjende vi ikke. Om Staten vil overtage denne Bane en Gang i Tiden, bliver et Spørgsmaal for sig, hvor der kan anføres Grunde baade for og imod, men Gjedserbanen, dette Stykke, der virker som et ligefremt Led af Statsbanen, burde efter vor Mening hurtigst muligt overtages, navnlig da det kan ske uden finantsielle Offre. Iøvrigt har Forhandlingen med Ministeren ført os til den Erkjendelse, at Ministeren virkelig har bestræbt sig for i Forhandlingerne med Thydskland at opnaa en tilfredsstillende Ordning. Seg tænker ikke her paa Gjedserbanens Overtagelse, der jo nærmest hører under Finantsministeren, skjøndt Indenrigsministeren jo efter den Indflydelse, han har paa dette Omraade og efter hele hans Stilling til Banerne, har betydelig Indflydelse paa dette ogsaa. Men med Hensyn til selve Trafikken, en bedre Forbindelse mellem Danmark og Thydskland, hyppigere Tog og bedre Skibe, da har jeg faaet det Indtryk, og jeg tror, Udvalget i det Hele, at Ministeren har bestræbt sig for i disse Aar og endnu bestandig gjør alvorlige Forsøg paa at bringe dette i en god og forsvarlig Gænge. Seg vil derfor udtale, at naar vi foreslaa Thinget igjennem en Afstemning at gjentage sin tidligere Beslutning i den Henseende, saa er det ikke blot som Opfordring, men ogsaa som Støtte for Ministeren i de Bestræbelser, han har udfoldet og forhaabentlig fremdeles vil udfolde for at bringe denne Rute i en tidsvarende og til Landets Handelsinteresser svarende Stilling. At det ikke alene er for Kjøbenhavns Handel, men ogsaa for det øvrige Lands, ganske vist særlig forernes, det vil have Betydning at faae denne Rute i Stand, tror jeg vil indrømmes af Enhver, der har Forstaaelse af, hvor vigtigt vore Haveprodukters størst mulige Marked er netop for Smaafolk her i Landet. Det har ogsaa vist sig, at Thydskland i de senere Aar har været et Kvægmarked for os. Man havde ikke ventet det efter de prohibitive Bestemmelser i Thydskland med Hensyn til Ud-